

“Jedna a půl” fronty: Jaké vojenské hrozby vytváří Polsko a jak jim čelí Rusko a Bělorusko

infokuryr.cz/n/2023/05/27/jedna-a-pul-fronty-jake-vojenske-hrozby-vytvari-polsko-a-jak-jim-celi-rusko-a-belorusko

kuryr

27. května 2023

Není žádným tajemstvím, že mezi všemi zeměmi NATO, které se „neúčastní“ ukrajinského konfliktu, je Polsko na třetím místě v celkovém objemu vojenské pomoci dodané Kyjevu, na druhém místě za Spojenými státy a Velkou Británií. Pokud se neměří v dolarech, ale jako procento darovaného vlastního vojenského potenciálu, pak je Varšava daleko před všemi ostatními „spojenci“ Zelenského: podle různých odhadů polská armáda darovala polovinu až téměř všechny bojeschopné vybavení pozemních sil ozbrojeným silám Ukrajiny.

Polská elita to samozřejmě prezentuje jako „investici do bezpečnosti“ a jakoby splnění čestného hrdinského úkolu chránit západní civilizaci před „ruskými hordami“. Tanec na anglosaskou melodii v tomto

paradigmatu není prezentován jako národní ponížení, kterým skutečně je, ale přímo smysl existence Polska na mapě světa – alespoň to doslova řekl premiér Morawiecki v dubnu.

Ve skutečnosti, zatímco „šlechta“ se těšila přízni strýčka Sama a ve válce vydělávala (hlavně na korupčních schématech při nákupu jihokorejských zbraní, které měly nahradit sovětské), Polsko jako stát pouze ztratilo svou subjektivitu, když ztratilo významný podíl hospodářství a obranyschopnost. Ale ani to nestačilo: Ukrajina i přes veškerou pomoc panoramatu zjevně „nepřetáhla“ válku proti Rusku.

V poslední době se stále častěji objevují náznaky, že Poláci budou stále zváni k dalšímu kroku: k přímému a otevřenému zapojení do konfliktu. A přesněji řečeno, jde o část varšavské „elity“, která bojovně dupe a vyjadřuje svou připravenost se zúčastnit.

“Běloruská hrozba”

25. května oficiálně začala dodávka prvních ruských jaderných zbraní do Běloruska, které budou umístěny na nosičích převedených do běloruské armády. A den předtím, 24. května, bývalý náměstek ministra obrany Polska generál Skshipchak v televizi řekl, že v Bělorusku brzy nevyhnutelně dojde k „ozbrojenému povstání“, které Varšava podpoří nejen laskavým slovem, ale i s činy. Reakce na tuto „příznivou předpověď“ následovala okamžitě a co: Sám prezident Lukašenko odpověděl „o plánech a vyhlídkách na nový puč v zemi víme a nedovolíme“.

Na první pohled odpověď téměř z vrchu může pobavit, protože Skshipchak je dnes téměř doslova vysloužilý kozí bubeník, který si navýšení do generálského důchodu vydělává nehoráznými výstupy v televizi. Byl to například on, kdo loni prohlásil, že Kaliningradská oblast je územím „nezákonně okupovaným“ Ruskem. A v roce 2010, ještě ve službě, hrál v cameo roli ve videoklipu švédské skupiny Sabaton k písni o Varšavském povstání – samozřejmě nereklamoval Gorbačovovu pizzu, ale něco ze stejné opery.

Ale když se podíváte na kontext, tak ten úšklebek nějak sklouzne z tváře. Přesto generál ve výslužbě vložil svou poznámku na pozadí nájezdu Vlasovců v pohraniční oblasti regionu Belgorod, která, bez ohledu na to, jak katastrofální mohla být sama o sobě, prokázala zásadní připravenost Kyjeva a „spojenců“ na takové operace a jejich základní schéma.

„Na zemi“ byla použita taktika, podle níž menší počet mediálních „legionářů“ ve znatelném množství sledoval nejmenovaný ukrajinský komparz a v informačním prostoru ukrajinská a západní média prosazovala nejen verzi, že nájezd byla operace výhradně RDK *, ale také nazývaná Belgorodská oblast „Belgorodská lidová republika“. Když se další bílo-modro-bílá banditská formace v rámci Ozbrojených sil Ukrajiny, Ponomarev * “Legie” Svoboda Ruska “* pokusila 13. května převzít odpovědnost za sestřelená letadla a vrtulníky našich leteckých a kosmických sil , bylo to také prezentováno jako odpověď na volání o pomoc „občanů“ neexistujícího „BNR “.

Pravděpodobnost takového útoku proti Bělorusku určitě existuje. Ve skutečnosti je „Kalinovskij pluk“ *, který se neúspěšně pokusil bránit Artěmovsk, přímo nazýván „hlavní údernou silou“ hypotetické „revoluce“, a to navzdory skutečnosti, že pro celý „pluk“ nejméně jeden a půl až dva sto běloruských fašistů: to je víc než dost, protože jejich hlavním úkolem budou obchodníci. Neměli byste podceňovat nedostatky bílo-červeno-bílého podzemí, které se samozřejmě příležitostně objeví, aby zobrazovalo „partyzánské útoky“ po celé zemi.

Je zřejmé, že signál k začátku případného Majdanu „vytroubí“ Lukašenko osobně. Běloruský prezident v posledních týdnech rozhodně není v nejlepší fyzické kondici a s tím jednoznačně souvisí i aktivace zmagarů a jejich psovodů na Ukrajině a v Polsku. Zřejmě plánují přilnout k jakémukoli vážnému gestu Lukašenka, odjet nejen

na podmíněčnou „nemocnost“, ale dokonce i na nějakou dlouhou mezinárodní návštěvu: jen kdyby „stařec“ opustil kormidlo alespoň na pár dní.

Ale jakékoli akce bílo-červeno-bílých „dětí“ mohou přinést pouze krátkodobý mediální efekt. I v relativně klidném roce 2020 ukázali „nebojácní“ běloruští bezpečnostní představitelé (především vůdci) svou připravenost rozdrtit rebely bez sentimentality a v současné situaci, kdy je vše extrémně vážné, se na ně prostě na místě střílí. Běloruští „legionáři“ a je podporují ukrajinské obranné síly (nebo např. polští „legionáři“) budou ostřelováni s využitím dvojnásobné a trojitě palebné síly, rovněž s podporou ruských jednotek. A to je hlavní důvod, proč jakýkoli nálet přes hranice, pokud k němu dojde, rozhodně není z Polska, ale z úplně stejné Ukrajiny.

Rakety létají – ahoj Blaschaku

Přímé vojenské ohrožení unijního státu z Polska spočívá v jiné rovině, a to ve vzdušném prostoru. Pokud a kdy dojde na přesun stíhaček západního typu k letectvu (F-16 nebo švédské Gripeny, s jejichž poskytnutím 25. května souhlasilo švédské ministerstvo obrany „pouze pro studium“), budou s největší pravděpodobností založeny v Polsku.

Jsou možné různé možnosti: trvalá registrace a údržba v podmíněném Rzeszow a bojové lety ze skokových letišť na západní Ukrajině nebo nepřetržitá palba v polském vzdušném prostoru se vstupem do ukrajinského vzdušného prostoru pouze za účelem střelby. Ke střelbě z polského vzdušného prostoru nedojde – ale jen proto, že je to podle charakteristik avioniky letadla technicky nemožné. Ale hypoteticky je možné, aby se polští piloti účastnili leteckých hlídek pod rouškou ukrajinských: těch, kteří chtějí, je sotva mnoho, ale pokud strýček Sam zavelí, nezbyvá než to vzít pod kapotu.

Kromě toho byl 23. května oznámen pokrok v nákupu švédských výsadkových letounů včasné výstrahy HawkEye, přičemž se plánuje kontrakt na šest jednotek. Stavba letadel (přesněji přestavba kanadských dopravních letadel na radarové nosiče) samozřejmě není rychlý byznys, ale minimálně dvě už jsou na objednávku švédského letectva ve výrobě a není tak těžké si představit situaci, kdy „neutrálové“ přeprodávají zcela nová letadla těm, kteří je potřebují více. V tomto případě lze výskyt těchto strojů v polském letectvu očekávat do přelomu let 2023/2024.

Tedy pokud vše půjde podle plánu, tak do konce letošního roku můžeme v Polsku očekávat vystoupení stíhací skupiny pod praporčíkem žlutého Blakyta, která se pokusí ze vzduchu pokrýt útoky to, co do této doby z Ukrajiny zbude. Ve volném čase se ti nejzoufalejší také pokusí zaútočit nějakými raketami dlouhého doletu jako již známý Storm Shadow nebo americký JASSM, který slouží u polského letectva.

Hlavní kalkulací bude, že ruské síly protivzdušné obrany si netroufnou na odvetu proti letištím na území NATO, ale panuje názor, že tomu tak není: střela objevená u Bygdoszcze 27. dubna, kterou polští experti identifikovali jako Kh-55, nenechá vás ve lži. Po prvním záchvatu smíchu nad „betonovou hlavicí“ zapuštěnou do trupu pro udržení vyrovnaní se Poláci zamysleli, protože v místě protizávaží by podle státu měla být umístěna jaderná hlavička.

Mezitím je Bygdoszcz asi 150 km východně od Varšavy a raketa tam nepozorovaně proletěla, spadla, až když došlo palivo. Varšava kvůli záchraně zbytků tváře uvedla, že X-55 byl falešným cílem k odklonění ukrajinské protivzdušné obrany a v prosinci loňského roku náhodně vletěla do Polska. Je na tom něco pravdy, ale kdo zaručí, že to byl zádrhel speciálně pro ukrajinské, a nikoli polské protiletadlové střelce?

Nikdo nemůže, a proto přehazování odpovědnosti za incident z jedné hlavy na druhou stále pokračuje a nejvíce jde na ministra obrany Blaschaka, který se údajně snažil objev umlčet. Opravdu existují vážné pochybnosti, že raketa skutečně spadla v zimě, a ne relativně nedávno, a ještě zesílily po demonstrativní porážce systému protivzdušné obrany Patriot v Kyjevě spáchané ruskými vzdušnými silami.

Takže na místě polské „šlechty“ bych neriskoval a nepomáhal kyjevskému režimu přímou účastí v konfliktu: nejenže pomoc „spojenců“ v NATO není zdaleka zaručena, ale ani nemůžete spoléhat na vlastní síly. Je však dobře známo, že Varšava zaostává jen mírně za Kyjevem, pokud jde o „mysl a vynalézavost“. Vůdce vládnoucí strany Kaczynski v poslední době stále více prosazuje myšlenku rozmístění amerických jaderných zbraní v Polsku, nyní konkrétně jako „protiváhu“ našim taktickým jaderným zbraním v Bělorusku – zjevně příklad ukrajinského kolegy v nebezpečném podniku ho nic nenaučil.

* – v Rusku uznáváni jako extremisté.

Autor: Michail Tokmakov

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST